

Sept., január 2. 1848.

H 42 II

Kossuth Lajos Jánkóffier!

Megint fenni hihátat hoffan levélre. Vigataljon legalább az, hogy a papirusz vagy, ha a levél nem lesz az. Artáni meg a mi üresen marad, gondold fel a mi gondolásimmal, a mi könyvünk munka lesz, mert hiszen magna convenia ingenient. Inomáron pedig a mi könyvünk ostromról írhati, arra való nérvest erthalázásban nem lehet lenni, hogy működésében megelőzheti, ezért bele jön rendek, esetleg annyit mondok, hogy minden a kormányt (s. i. az, Petőfiné is Tókay) elragadtatásnak általa. Ezért nyugott, tovább is barátom maradt, mert hiszen disszidéseknek szíj, nem teljesítéssel, hanem hajóháró kötelezettséget tettek... Lisszabonban beszélve. Állatúja! — Enyít materialis oldaláról, a mi a dolgoz költségi oldalát érinti, voltam vele Emichnál, aki munkádat meg is vevné, de olyan is, hogy azt fizetett neki (100 pfst), hogy alruha fejre cserézzék vele. Ezt a Kis-paludz-társaságnak köszönheted, miért ámúltja Toldyit olyan drogáin, hogy kevesen veszik. Az örökváros nem a munka beszít, hanem keletét nézi, és ezt kereskedőktől nem is vehetni vissza neki. Már most is azt gondolom, hogy legjobb lesz a munkát el nem adni, hanem kiugoratni, így hosszabb idő alatt ugyni, de két söt hármas vagy még annyi hasznod is lehet, mint amennyi lenne. Ezt tanácsolja maga Emich is; artáni a többi munkádra, ennek a kelete pénzével, pénzben alkossák. O" magára vállalja a kiugoratást, oly fölösleggel, hogy a munka horrá menjen bizon, a nyilba. Termétresem, a nyomtatási költséget artáni levonja a "jövedelem" ből. Ucléményem pénzét ez lesz a legjobb. Ha rögtön van szükséged pénzre, eljárok vele a többi örökvároshoz, ha nincs, maradjunk e mellékk. Ez nincs valamennyivel tölt más dolgom, s birtokosok, hogy Emich a legkecselemből embet töltök, s így jó lesz, mely jövőre is. Döntötték, hogy meg tehet tűstent, hogy mit csináljak? ha a föntebbi terv pénzével megmaradjuk, úgy hiszem legjobb lesz Gábor vitéz formája, így arra mellett maradni. Kültörök, ha akarod, Emich pénzében is kiállítja. Ez rendelést tétjesed pénzét. A pénz után végük. De világosan íjj meg mondunk, hogy artáni velünk íppé ne veszze, s Barátoságunk meg ne szakadjan, s zu syájkussá ne aprítson egymást. Képess engedelmesedel, Tókay mutálványt, s zöld belölé lehűzéssel. Úlás Tompa Szocii Máriaját olvassák? nem is keleti Mária az, hanem Panjo Panui. Írjon lábjához lelkemet, nem iránytóból beszélek nem is hárörömből... de s' vele a körül versenyben is olyan borrott, s milyet eset a Rothschild-ház volna réges bánya, noha az en Marcsán is eset, a mint Kisla mondta Adyjaival "magyon körégszerű." Meglass, Tompád a versenynek öli meg; s' vele a körül minden áron futtatni, sőt íppen, hogy elhagyjon, de attól tartor, hogy megrakad. Vahot Gyurc engem abba velcom ellenfelváni lappjában, a Szemle rovásomra disszé íd, Gömöri város megye Europa vállagának tartja... és a negyik kisika... birony íppen, sajnálom. Nevettséges és hiszen minden modulusról versenyben. Ez jóha jön mondanam, hogy ez meg ez eddig jut, tehet ebbi egy mérfölddel még tovább nyaralóknak; ha nem föltettem, hogy eddig eddig meggyek, ha mehetek, a többivel artáni nem gondolok, nem nérlek ben jobbra ben balra. Vége van annak, hit eset a versenyben vagy hármas, minél lelke viharja szaga! — Szeretném, ha ezt pörölne megimád neki; eis nem tesszem, miretan Tókaynak azt írta, hogy ha Petőfi is neki néhány forr, s' is is Petőfinel néhány forr. "Kötörönök reges. — Kégyelmezés pedig a menyhelei atya ályá meg ezen íjj erősen több minden testi lelke áldásával, a mi franciaul így hangzik: legyéltek oly boldogok, mint mi vagyunk. És ha ezt nem teljesítí az íppen, hat e velle az eljő alhalommal el-halálra duellálók. Fizetélniük cérolunk bennükkel fogva! s vaggol it maradván

a ki tavaly visszatér

szig s' jó hoffai lett a levél, hékás! m de van it benne ispani is utolsó
és palma sc.

Nany Jánosnak

az em drága kedves komáromi uramnak

Szentes
Drosháza

12

Gúlati szám
Skalontán